

Jaroslav
Martiš

PROTIKLADY

Cyklus *PROTIKLADY*

1. JA A TY – orech, 56 cm
2. VO VLNÁCH – orech, 20 cm
3. VÔŇA VLASOV – orech, 48 cm
4. OBJATIE – orech, 51 cm
5. TAJOMSTVO – orech, 36 cm
6. HEREČKA – orech, 17 cm
7. MARKÍZA – orech, 19 cm
8. TÚŽBA – jabloň, 135 cm
9. V LONE – orech, 13 cm
10. PROSBA – jabloň, 40 cm
11. SÚZNENIE – orech, 18 cm
12. PETITE MORTE – orech, 18 cm
13. DOMINO – orech, 23 cm
14. MUŽ ČI ŽENA – orech, 14 cm
15. GYMNASTIKA – orech, 18 cm
16. DOJAZD – orech, 16 cm
17. DO NEKONEČNA – orech, 28 cm
18. ON A ONA (V RAJI) – orech, 38 cm
19. LÚČENIE – orech, 56 cm
20. ZRKADLENIE – orech, 32 cm
21. HRDOSŤ (FIERTÉ) – orech, 17 cm

Vráť sa ku mne

Pamätáš si?

Stáli sme tam spolu,
JA zaľúbený **A TY**
v rozpakoch.

Neskôr uzrel som Ťa znovu,
ty s iným šťastná,
VO VLNÁCH si plávala.

Zjavila si sa, aby zmizla si.
Zostal smútok a ... **VÔŇA VLASOV.**

Tá vôňa, čo vkradla sa do srdca,
hladila smutné oči.

Potom stretol som Ťa
a strhol do náručia.
OBJATIE naše cítim
ešte dnes.

Držali sme sa za ruky.
snehové vločky padali
na viečka, pod nimi
sprisahanecké pohľady
ukrývali **TAJOMSTVO.**

Zdvihol som Ťa zo zeme,
uniesol do príbehu,
kde stala si sa
jedinou **HEREČKOU,**
mojou **MARKÍZOU.**

Šťastný klesám na kolená,
dotýkam sa tvojho tela,
z tej pokory **TÚŽBA** rastie.

Viniem sa k Tebe,
V LONE hľadám potešenie,
chcem letieť do neba,
ale na zem tvrdo padám

Zdá sa, že je koniec,
nemá **PROSBA**
visí na perách.

Dotyk rúk jak balzam lieči.
Duše zladili sa,
počujem ich
SÚZNENIE.

Držím lásku pevne v náručí
umierajúc od šťastia.

PETITE MORTE.

Chcem ľúbiť Ťa a milovať,
spojiť naše roztúžené telá
v **DOMINO** bezchybné.

Kladiem Ťa na chrbát a pozerám
do privretých očí,
v úžase kľačím pri Tebe.
Som **MUŽ ČI ŽENA ?**

Horúca vášeň ako láva
premenila telá v nenásytné jedno,
milovanie v **GYMNASTIKU**,
vzrušujúci **DOJAZD** do raja.

Prestali sme vnímať čas.
Kráčame **DO NEKONEČNA**.
Vesmír pohltil nás.

Čas uteká ako rieka mĺkva,
teraz sme **ON A ONA**,
pod hladinou ťažko city nájsť.

Oheň zaplavila voda,
unavená myseľ šepká
LÚČENIE,
ruka hľadá
ruku prievozníka.

Sedíme tu tvárou k sebe,
nepočujem smiech,
ktorý nekonečne milujem.
Zúfalo pozerám do tvojich očí.

Prosím, neodvrhni **ZRKADLENIE** krehké,
čo navždy spojilo nás.

Z posledných síl
hlavu zdvíham,
pokorným hlasom prosím,
zahod' svoju **HRDOSŤ**.
Vráť sa ku mne!

J.M.

Jaroslav Martiš

Žije a tvorí v Púchove. Hoci vyštudoval technickú univerzitu, od mladosti inklinoval k umeniu, spočiatku predovšetkým k dramatickému a literárnemu.

Snaha zachytiť svoje pocity a názory ho priviedla k práci s drevom. Od úžitkových predmetov sa postupne presunul k esteticky a umelecky orientovanej tvorbe. Vo svojich dielach pracuje s jednoduchosťou línií, príťažlivosťou kontrastov a pridanou obsahovou hodnotou. Inšpiráciu nachádza v prírode, ľuďoch, predovšetkým v ľudských vzťahoch.

Od roku 2011 sa zúčastňuje sochárskych sympózií (Držková 2011, 2012, Veľká Paka 2011, 2012, Šamorín 2012). Pravidelné stretnutia s viacerými výtvarníkmi sú pre neho umeleckou inšpiráciou a motiváciou k zdokonaľovaniu techniky spracovania jedinečného prírodného materiálu - dreva.

Väčšina diel sa nachádza u súkromných majiteľov, niektoré väčšie skulptúry sú umiestnené v Europarku v Púchove, Veľkej Pake, Rajeckej Lesnej či v Belušských Slatinách.

Cyklus PROTIKLADY vznikol v rokoch 2012-13.

Jaroslav Martiš

mobil: 0905 440 958

e-mail: martis.jaroslav@gmail.com

www.jaroslavmartis.sk